

Nro. 45.

A' FELS. CSASZÁR, ÉS AP. KIRÁLY
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből Kedden December 3-ik napján, 1811-ik
esztendőben.

B é t s.

A' Cs. Kir. Udvari Kamaránál volt valóságos Udvari Tanácsos, Méltóságos *Rajner István* úr, hosszas betegeskedés után, a' haza és a' F. Monáreha szolgálatjára feláldozott életének 60 dik esztendejében, a' mult November 29-dikén meghalálozott.

Ő Cs. K. Felsége méltóztatott *Albaniai* régi nemes familiából származott Feldmarschal-Lieutenant *Dedovich Josef* urat minden törvényes maradékival egyetemben, 38 esztendeig való megkülömböztetett katonai szolgálataira nézve, mindentaksafizetés nélkül Magyar Nemességgel megjutalmaztatni.

Az Ungvári Kir. Gymnasiumnak érdemes Directorát, a' Könyveknek Kir. Revisorát, és Tek. Ungvár Vármegye Tábla Biráját Titt. *Fckete Imre* Urat, különbkülönbféle érdemeire való tekintetből, a' középső arany medalliával, vagy emlékeztető pénzel, 's annak lántzával, megtisztelni méltóztatott Fels. Urunk kegyelmesen.

Spanyol és Portugallia Országok.

A' Párisi újságok sok minden féle Spanyol Országi Anglus tudósításokat adtak-ki summássan. Mizekből a' következőket tarlóztuk össze: —

„Marschal *Marmont* (így ír az Anglus ármádiától egy tiszt) nagy ármádiát gyűjtött vólt össze Ciudad-Rodrigónak a' mi ostromunk alól való feloldoztatására, a' melly czéljának elérése végett seregeink ellen is előnyomúlt, kétségkívül nem egyébért, hanem tsak azért való boszszúállásból, hogy mi ezen várat megvétellel fenyegettük, 's azért is, hogy a' határszélen találtató lakosokat meggyőzze a' felől, hogy mihelyest a' Franzia erő egy helyre össze-gyülekezhet, mi az előtt meg nem álhattunk. A' népnek ezen meggyőződése nekünk igen ártalmas. —

„Néhány napoktól fogva tsak valami apró öszszetsapások történtek a' két ellenséges tsapatok között, mellyeknek alkalmatossággával a' Franziáknak tzélja tsak kémlélődés lehetett. Tsakugyan dítsérettel való említést érdemelnek két Dragonyos és egy Huszár Régementjeink, a' mellyekből 350 emberek 15 ellenséges Svadronokkal víttak meg, és nyoltz versben újították meg az azokkal való viaskodást. Gyalogjaink is dítséretesen megkülömböztették magokat. —

„September' 27-dikén a' vólt a' *Marmont*'

valóságos plánuma, hogy formális ütközetre vegyen bennünket: hanem Lord *Wellington* tanyát változtatván, az által semmivé tette az ő célzását. Sept. 25-dikén kevésbe múlt-el, hogy magát *Wellington* el nem fogta az ellenség. Éppen mikor a' Frantzia seregek' mozgásának megkémlelésében foglalatoskodott volna, néhány Frantzia Dragonyosok a' hátamegké kerülvén, őtet bizonynyal beérték és eltsípték volna, ha Májor *Gordon* a' veszedelmet eszébe nem vette, és nagy sebességgel hozzá nyargalván a' veszedelem eránt őtet meg nem intette volna, a' melyre *Wellington* jó futó lovát sarkantyúba kapván, annak segedelme által megmenekedett. —

„Nem éppen hihetetlen hír, hogy Marschal *Soult* ismét előre kezdett a' Portugalliai szélek felé nyomúlni, és *Alentejo* tartománya felé látatitk czélozni. (Hasonló tudósítások után azt írtuk közelebbről, hogy Marschal *Marmont* felől gyanítják, hogy *Alentejo* felé kezdett közelgetni: most más levelek után Marschal *Soult* felől írjuk ugyan ezt. Megeshetik azonközben, hogy mint a' minap Badajoznál, úgy most is valamelly más ponton, meglehet hogy *Alentejónak* valamelly pontján, mind ketten egyszersmind fognak megjelenni). — Egyéb eránt világos az (így folytatja szavait az *Anglus* tudósító a' *Monitörben*), hogy a' Frantziáknak nintsen szükségek, hogy minket ezen fél szigetről kiverjenek, vagy pedig azt hiszik talám, hogy jobban elérik céljokat úgy, ha ők a' mi pénzünket és embereinket illyen hadakozásnak módja által fogyasztják inkább, mintha egész erővel egyszer e reánk jönnének, és végképpen elkergetnének.

Még egy más Anglus tiszt' levele ugyantsak a' *Ciudad-Rodrigo* feloldoztatását 's az Anglusoknak a' *Fuente-Guinaldói* tanyából való elemeneleket illető környülállásokról — *Freneidából* Oktober' 16-dikán: — „

„Hogy n' Londoniak magok is tsudálkoztak azon a' nagy sebességen, mellyel az ellenség *Ciudad-Rodrigo*nak az ostrom alól való feloldozására előnyomúlt, 's azon is, hogy mi e' miatt a' *Fuente-Guinaldói* tanyát oda hagytuk, meghiszszük. Az ellenség, hogy *Ciudad-Rodrigo*t megmenthesse, azért nyomúlt egy véghejetlen sokaságú ármádiával *Freneida* városára, a' hol akkor a' mifő hadi szállásunk a' Sz. Szebestyén klostromában tartózkodott. Az ő megszámlálatatlan lovassága nekünk valósággal igen szép, de meg kell vallanunk, hogy félelmet gerjesztő nézésre szolgáltatott alkalmatosságot. *Fuente-Guinaldó* egy szélesen kiterjedő térségen úgy fekszik, hogy az ott lévő klostromból a' térségen történő minden mozdulásokat olyan jól szemlélni lehet, mint *Portsmouth*ban a' Királyné bástyájáról a' *Southsea* szép helyét. Egek, mi némű látás tűnt itt, minekutánna az ellenségnek nagy sokasága felől meggyőzöttünk volna, szemünk' eleibe! Mig a' Frantziák egy felől az erőségbe bēfelé rohantak, a' kétségbeeső lakosok abból az alatt más felől hasonló rohanással kifelé futottak. Melly iszonyatosság és zürzavar borították vala-el a' *Guivaldóból Casellas-des-Flores* és onnét *Alfayetes* felé vivő útat! Az aszszonyemberek katonáinknak esdeklettek, hogy gyermekeiket a' bagázsias szekerekre tehessék; más szerentsétlen és sok beteg lakosok alig hur-

tzolhatták tovább magokat; az Angló-Portugalus ármádia a' hátrálásra rendelést vévén, egy vízen által takarodott; ezt követték a' nagy vagy nehéz ostromágyúk, 6000 bagázsias öszvérekkel, és a' sebesekek 's egyéb betegek körül gondoskodó orvosokkal egyetemben, mind ezek egy igen bajos és majd hogy megtsak nem járhatatlan úton. Ezek valának a' mi Guinaldói tanyaváltoztatásunknak következései, mert hogy is nevezhetnők mi ezen mozdulásunkat *hátrálásnak*, mivelhogy a' mint látszik abban foglalatoskodunk, hogy ismét előnyomúljunk.

A' *Saguntum* vára ostromoltatásának históriájáról is értekezett a' Marsal *Suchet* ármádiájából egy bővebb előadás a' *Neufchateli* Hertzeghez, mellyben igen nevezetes dolgok fordulnak elő. Summás foglalatja itt következik: —

„Az ármádia Sept 23 dikán *Saguntum* mellé megérkezett. Murviedro még az nap' elfoglaltatván, minden ellenséges vígyázó csoportok a' várba békergettettek, a' melly egészszen körülvéteztett. Murviedróban a' következő éjjel közösülésre való sártzok tsináltattak, az úttzak bészaratattak, 's vár felé lévő házakból löni való lyukak nyittattak kifelé. Ez a' munka, melly alatt az ellenség hathatóssan tüzelt reánk, több kapás (Sapeur) katonáinknak, és *Raffard* nevű derék, ifjú, és dolgos Inzsinör Hadnagyunknak életébe került. —

„A' *Saguntumi* kőszikla a' Murviedró vize jobb partján emelkedik fel; minden egyéb magasságoktól elválva magánosan áll; kerületének fele része egyenes meredek, a' másik fele hirtelen lejtős, és az imitt amott kiálló kőszálak miatt

igen bajos a' felmenetel. Ezen oldalnak á' közepe táján vannak a' Saguntumi régi theátrum' maradványai egy részint a' köziklába bévágva: alatt Murviedró városa ugyanilyen nevű víznek partján fekszik. A' Saguntumi kiálló hegyes kőszá-
lakat még a' régi Maurusok kemény bástyákkal rakták vólt-meg, a' meliyeket a' Spanyolok mostan megújítván, melléjek még többeket is építettek, 's a' lövöldözésre alkalmas helyet kerestek magoknak, 's a' többi. Az egész massa egy 400 rúdnyi hosszúságú és 30 — 60 szélességű erősséget formál. Négy részekre van oly módon felosztatva, hogy ha az ellenség az egyiket elfoglalja, a' többek tovább is védelmezhessek magokat. Legfelső a' *San-Fernado* bástyája, a' melly mindeniket fedezi. A' *Valentziából Saragossa*, és ugyantsak *Valeneiából Barcellona* felé vivő nagy utak, a' *Saguntumi* ágyúk alatt jönnek össze. —

„Minthogy ostrom ágyúinkat *Tortosából* kellett ide hozattnunk; az *Oropesai* kis vár pedig, melly még az ellenség' birtakában vala: elzárta egy keskeny út mellett az útunkat. Mi egy huszonnégy fontos batteriát építvén ezen erősség mellé, e' magát 8 óráig tartó ágyúztatás után Oktob. 11-dikén feladta. Most már elhozattathattuk a' szükséges ostromágyúkat *Tortosából* a' földzsákokkal és egyéb szükséges készületekkel egyetemben. —

„Inzsínörjeink Oktober' 5-dikén fogattak hozzá a' közelítő sántzokhoz. Az ágyúzók a' hegy' lapjának leg távolabb lévő szegleténél, a' bástyáktól 160 rúdnyi távolságra fogtak hozzá a' réslövöldöző batteriának tsinálásához. Hogy a'

24 fontos ágyúkat oda lehessen vontatni, puska-
 kapor által kellett a' kősziklák közt útat nyit-
 tatni. Oktob. 15-dikéig már csak 35 rúd távol-
 ságra volt a' vár' oldalától az a' sántz, a' mely-
 ben a' várra való rohanásra kirendeltetett kato-
 náknak egy kőszikla megett állottak. Májor *Chuil-
 lot*, a' ki ezen sántzknak ásatását kormányozta,
 terhes sebet kapott.

„A' réstörő batteriában 17-dikben fogtak az
 ágyúzóknak 3 huszonegyesekkel, 2 haubitzokkal,
 és 5 mozsarakkal a' tüzeléshez. A' *San-Fernan-
 do* kiálló szegletének tornyát kezdték ágyúzni;
 de a' melynek falai igen vastagok és kemények,
 a' mi balteriánk pedig attól igen messze lévén,
 a' törés igen lassan nevedett, a' melly arra
 a' határozásra vette ágyúzóinkat, hogy azon
 befelé menő szegletre igazítsák golyóbissáikat,
 a' melly a' torony és az a' mellett lévő fal által
 formáltatott, a' hol valósággal kevesebb nehéz-
 ségre is találtak.

„Az ágyúzás 18-dikben is folytattatván, est-
 véli 5 óráig már annyira megnyittatott vala,
 hogy a' seregek, 5 vagy 6 emberek menvén egy-
 más mellett, beférhettek volna rajta: de csak-
 ugyan nem találtak az a' próbatételre könnyűnek'
 azért, hogy tsupa föld nélkül való össze ronta-
 tott faldarabokon kellett volna bémenni a' kato-
 naságnak, 30 lábnyom magosságnyra állott, és
 a' fundamentoma, a' honnan reá lajtorjákon fel
 kellett volna mászni, egy felette meredek kő-
 szikla volt. Ide járult, hogy az ellenség a' rés
 felett lévő falakon felette nagy eltökéllettséggel
 viselte magát, mi őtet sem ágyú sem puska go-
 lyóbisaink által el nem kergethettük onnét, 's

abban sem akadályoztathattuk - meg, hogy földel töltött zsákokból azonnal újabb - újabb méjsántzokat ne tsináljon magának, mihelyest golyóbissaink az előbbenieket elrontották. —

„Estvéli 5 órakor tsakugyan ezen nehézségek mellett is kiadatott a' bérontásra való parantsolat. A' 35-dik rúdnyi távolságra készült sántz megett e'végre készen álló tsapat megtette a' próbát, a' törésre reá rohant, 's néhány derék vitézeink olyan szerentsések vóltak, hogy egész a' törés előtt lévő meredek' teteire felmásztak: hanem a' gránátok és mozsár golyóbisok' essője, mellyeket az ellenség fejáról reájok szórt, őket levervén, az ő estek az egész tsapatot arra indította, hogy magát vonja vissza. A' szerentsétlen próba 120 embereinktől fosztott meg. Inzsinör Kapitány *Lamezan* is sebet kapott néhány kapás katonákkal a' törés előtt. —

„A' próbatétel azért ütött-ki szerentsétlenül; hogy a' törés egy olyan szegletbe készült vólt, a' hová minden felől tüzelheteit az ellenség; hogy igen keskeny vólt; hogy az ostromlók a' rohanást igen messziről tették; 's végezetre még azért is, hogy a' mi 3 ágyús batteriánk nem elég erős vólt arra, hogy az ellenség' méjsántzait leronthassa, és az ellenséget azoknak háta-megől elkergethesse. Meghatározatott tehát, hogy másrésztörő batteriát tsináljunk, abba több ágyút tegyünk, és a' fedező sántzokat egész a' törés' allyáig vigyük. Ezen munkához 19-dikben hozzá fogván, a' keresztülkasúl (czikczakosan) vitt, tsupa földzsákokból tsinált közelítő sántzok' segedelmével 20-dikben éjjel a' töréstől

(mellyet mostanában a' San-Fernandó kiálló tornyának szegletén tsak 70 ölnyi távolságra lévő batteriának tüzelése által nyitottak ágyúzóink), tsak három rúdnyi távolságra szállottak meg egy e' végre a' töréssel szembe készített töltés megé a' bérohanásra kirendelt katonáink. Ennek az egész munkának kopasz kősziklán kellett véghez menni; minden közelítő és mejsántzok meszsziről ide hordatott föld zsákokból állottak; pedig a' mejsántzokat, minthogy az ellenség nállunknál sokkal magasabb helyen állott, 7 vagy 8 lábnyi magasságra kellett felemelni, hogy az azok megett álló katonákat fedezhessék. Az ellenség' puskatüze, 's a' reánk hányatott gránátok és kövek miatt, sok Kapás (Sapour) katonákat elvesztettünk. —

„Ennyire vittük vala az ostrom' munkáját, midőn azonközben más nap (25-dikben) reggel Generális *Blake* 30,000 Insurgensekkel a z ostromnak feloldozására megérkezvén, Marschal *Suchet* által megverettetett. Oktob. 26-dikán reggel már olyan széles vala a' törés, hogy 20 emberek egymás mellett álva beférhettek volna rajta, hanem az alatt az őrző sereg felkéréttvén, mint már mind ezek tudva vannak, kapitulált. E'képpen levénk uraivá azon erősségnek, a' melly a' Hannibál iparkodásainak olly sokáig ellene állott. — „

„Báró *Rogniat*, Inzsönör Osztályos Generális.

Déli Amerika.

A' leg újabb postahajón, a' melly Déli Amérikából Angliába érkezett: a' *Caracassi* revolützi.

ós történetekről is környülállásos tudósításokat vettek némelyek. Summásan ezeknek is tsak az a' foglalatjok, a' miket már a' régibb tudósításokból tudunk. Generális *Miranda* folytatja azok ellen a' verekedést, a' kik a' revoluziónak dolgában véle egyetérteni nem akarnak. Ilyenek *Valencia* nevű városnak lakosai, a' kikre *Miranda* 4000 emberekkel réájok' menvén, vélek keménnyen megverekedett, de sok vesztés után vissza veretett. Azután segítsége érkezvén, másodszor is réá ütött a' nevezett városra: de ekkór is vissza veretett, minekutánna valami 500 emberei elhullottak. Azonközben ez a' szerentsétségsem vette őtct réá, hogy feltett céljától elálljon — még több sereget gyűjtött — és harmadik versben is szerentsét próbálván, végezetre tsak ugyan el érte célját. — Az Anglusokhoz leg nagyobb betsüllettel viseltetnek ezen lármás tartományok; kereskedő hajóikat semmi bántódással nem illetik, 's az ott lévő kikötőhelyekbe naponként hordják bé az Anglusok az Amériikai szabad Státusokból való elfogdosott hajókat.

A' mi Generális *Miranda*nak ezen szerentsés próbatételét illeti, ezeket olvassuk felölle az újabb levelekben: —,

„A' *Terra-Fermai* egyesült és magokat függetlenekké tett tartományok' congressusa, a' melly a' maga tanátskozásait *Caraccas* városában tartja, ilyen megdítsérő Decretomot hirdettetett - ki azon ármádiának megtisztelésére, a' melly a' Gen. *Miranda* vezérlése alatt új *Valenciát* meghódoltatta és elfoglalta: — „A' congressus nem talál olyan szavakat, mellyek elég hathatóssak

vólnának annak az érzékenységnak kifejezésére, mellyet ő benne egyfelől a' fő Generálisnak *Don Francesco Mirándának* az új *Valencia* városa ostromlást és reárohánással lett elfoglalása által bizonyított magaviselete, más felől pedig az alatta lévő seregeknek hazafiúságok, vitézségek, és hadi fenyték-tartások felgerjesztettek. Egész fontosságát által látjuk ezen expedíciónak, ha meggondoljuk, hogy minémű következései vóltak legyen annak; ezek tudniillik: hogy az eltsábított emberek a' tévedésnek útjáról vissza térítettek, és a' *Venezuelai* tartományok' szövetségének leg nyilvánóságosabb ellenségei az engedelmességre vissza hozattattak. A' Congressus' tagjai tehát azon kerületeknek nevekben, a' melyeknek ők képviselőikké rendeltettek, leg szívesebb köszöneteiket intézik *Don Francesco Mirandához*, és parantsolják, hogy a' jelenvaló Decretum a' Státus' Ediktumai közzé íratassék-bé. — Költ a' *Caraecasi* szövetségi palotában

Augustus' 18-dikán 1811-ben. Aláírták —,

„*Christoval de Mendoya*, Elölülő.

„*Isanza*, Státustitoknok.

„*Francesco Isnardi*, Titoknok.

Az ezen Congressushoz írt tudósításában azt mondja Generális Miranda, hogy a' Valenciái magazinumokban igen sok munitziót, 17 nagy ágyút, két hónapi eleséget, és a' kintses kaszában valami 70,000 piastereket talált.

Az új szövetséges tartományok között az egyik, t. i. az új Granadai, a' maga Juntája által, a' melly *Santa-Fe* várdsában tartja üléseit, örvendező vagy szerentséltető köszöntést tétetett

a' *Carraccasi* Congressushoz, egyszersmind 250 ezer piasterekből álló ajándékot is tévén az örvendezés mellé. — Hasonló szerentséltető írást küldött hozzá a' Sz. Filepi Junta is.

Némelly tudósításaink szerint már hétre telik azon *Terra Fermi* tartományoknak számonk, a' mellyek a' *Carraccasi* szövetségbe béállottak, és a' magok függetlenségeknék fenn-tartására örszeszövetkeztek. — Ezek, mint az onnét jött bizontalan tudósításokból még eddig észre venni lehetett, az Északi Amériakai Szövetséges Státusok' országlása' módját tették követés végett magok eleibe mustra gyanánt. Úgy látszik, hogy ezek itt még eddig semmi olyan veszedelmes vagy hatalmas bajvívókra nem találtak, mint a' revoluziónak más két fészkei, t. i. a' *Buenos-Ayresi* és a' *Meksikói*; annak, a' Montevideói Vice-Király *Elio*, ennek pedig a' Meksikoi Vice-Király *Venegas* iparkodván meggátlásán.

A' *Buenos-Ayresi* történetekről ezeket írták *Brasiliából* Sept 2-dikáo: — „

„Hogy *Montevideó* városát a' *Buenos-Ayresi* seregek hamarjában megvehessék, nem gondolhatjuk, minthogy igen lassú lépésekkel folytatják ostromlását. Sokat beszéllenek a'felől, hogy a' Brasiliai udvar segítő seregeket küldött volna a' Montevideó béli Spanyoloknak segítségekre. Az igaz, hogy mentek oda 7000 Portugallusok; és hogy oda meg is érkeztek. bizonyos hír érkezett felölle ide *Rio-Janeiróba*. De az is igaz más felől, hogy elkezdődtek az alkudozások ezen *La Platai* két ellenséges városok között, 's talám békesség fog lenni a' következők.

Napkeleti India.

A' *Napkeleti Indiából* Amérikába érkezett tudósítások szerint abban foglalatoskodtak az Anglusok, hogy *Isle - de - France* és *Bourbon* nevű volt Frantzia szigeteket egészen arra a' lábra állítsák, a' mellyen Madrásban állanak a' dolgok. Az országlás' módját megváltoztatták; mellyre nézve azon lakosok, a' kik Frantzia országból származtak volt ezen szigetekre, lassanként vissza takarodni kezdetek onnét Frantzia Országba. — *Java* szigete 's nevezetesen *Batavia* városa, ellen, még eddig nem tettek próbát az Anglusok, noha olyan készületeket tesznek egy idő óta az Indiai kikötőhelyekben, a' mellyekkel egyáltalában nem egyébre czélozhatnak, hanem hogy a' Hollandusok' régi gazdagságának még ezen egyetlenegy hátralévő maradványát is magokévé tehessék.

Napnyúgoti India.

Hogy *Jamaika* szigetén, mint a' minap híreltetett volt, a' fekete lakosok támadást csináltak volna, nem volt igaz: hanem hogy a' hamú alatt valami a'féle veszedelmes tűz' szikrájának tsakugyan pislogni kellett, bizonyítja a' sziget' Kormányozójának a' *Manchesteri* Hertzegnek egy proklamátziója, melly által parantsoltatik, hogy az Anglásokon kívül oda, semmi más idegen ember kiszállani ne mérészeljen, minthogy sok olyan idegen emberekre találtak a' szigeten, a' kik ennek tsendességét megháboríthatták volna.

Hogy *Cuba* szigetén, a' régi Spanyol anyarszágnak ezen igen betses kolóniájában az Amérikai nagy revelútziónak valami tüze felele-

núlni kezdett volna, még eddig semmi féle tudósításokban nem olvastuk. A' Cubai lakosok még eddig csak tsendes szemlélői voltak a' Meksikói véres verekedéseknek, mellyek ott a' Spanyol Vice-Király és a' rebellis seregek között történtek.

Olasz Ország.

Kapitány *Ladorini* ismét oly nevezetes próbát mutatott *Lirornóban* a' maga úszó köpönyegével, hogy mindeneket bámúlásra indított általa. Most is véle volt az a' barátja vagy társa, kiről a' minapi próbatételének alkalmosságával azt a' hamis hírt terjesztették volt el, hogy *Ladorini* után ő is próbát akarván tenni, a' tengerbe veszett volna. Semmi baja nints az embernek.

* * *

A' Magy. Kurir' tisztelt Olvasóihoz.

Az 1811-dik igen terhes esztendő is közelget a' maga elenyészéséhez, a' melly arra emlékeztet bennünket, hogy a' barna paripának jövődébéli abrakjáról gondoskodjunk. Minden környülállásoknak szoros megfontolása, minden költségeinknek össze számlálása után, az egyedül való Bétsi folyópénzben, úgymint Béváltóczédulában tíz forintokra határoztuk a' Magyar Kurirnak a' jövő fél esztendőre való taksáját.

Tudjuk mi azt, hogy találatnak tisztelt Olvasóink között, a' kik valamint e' folyó fél esztendei, úgy a' jövő fél esztendei taksáját is a' M. Kurirnak igen sokallani fogják, kiket mi, hogy unalmas szószaporítással ne éljünk, csak a' következő fontosabb környülállásoknak megfontolására kérünk. Az élelemnek, kenyérnek,

kúsnak, szállásnak, fának, 's egyebeknek mostani szörnyü megdrágulását nem is említvén, tsak azt hozzuk elő, a' mi egyenesen a' Kurirnak nyomtatását és az ahhoz kívántató papirost illeti. Azokban a' boldog esztendőekben, mikor t. i. a' papiros pénz a' jó pénznel egyenlő folyamatban vólt, és az újság' esztendei taksája 12 forint vólt, egy árkus újságot, papirost is maga adván hozzá a' nyomtató, 12 forintért nyomtatott, most ugyan azt, papiros nélkül 40 forintért nyomtatja. A' papirosnak bálját pedig, a' mellyet akkor legfeljebb 20 vagy 25 forinton adtak, most mi 400 forintért sok utánna való járással is alig kaphatjuk. Hát pedig egyéb tekintetben is mitsoda idő vólt akkór a' mostanihoz képpest!

Azt is méltó megfontólni, hogy mihelyt a' bankó tzedulák a' 20-dik Februáriusi Fels. Pátens szerint a' folyamatból egészen kirekesztetnek, azonnal a' béváltó tzedulák is a' magok szám és nevezet szerint való betsekben fognak folyni, úgymint az egy forintos béváltó tzedula 20 garasban, a' két forintos 40-ben, az 5 forintos 100 garasban s. a. t. fognak folyni, és ekkor osztán az a' tíz forintos béváltó tzedula, mellyet tisztelt Olvasóink a' Kurirért fizetni fognak, 10 forintnál többet nem teszen, 's azomban a' papirosnak 's nyomtatásnak drágasága, mint már tudunkra adatott, még is meg marad. A' ki tsak ezeket a' környülállásokat meggondólja, lehetetlen, hogy sokalja a' Kurirnak taksáját.

A' kik e' szerint újságainkat jövőendőben is hordatni akarják, azokat a' következőkre kérjük: —

1) ször. Minthogy már most az újságot mind azoknak a' kik kívádják, tulajdon borítékjaik alatt fogjuk küldeni; és kezeink között sokaknak titulussaik meg nintsenek: tehát azokat hiba nélkül hozzánk felküldeni ne terheltessenek.

2)-szor. Ha a' Postatiszt urak között talám némellyek e' folyó fél esztendő alatt úgy tapasztalták, hogy a' helybéli Olvasóknak újságaikat boríték nélkül nem csak minden fogyatkozás nélkül, de talám pontosabban is küldeni lehet; és ha talám némelly Olvasók magok sem ellenzik azt: ezen esetben kérjük a' tisztelt Postatiszt urakat, hogy rendeléseiket a' M. Kurir' Íróinál ehezképpest tenni ne terheltessenek.

A' kiknek a' még folyamatban lejendő Bankóczédulával tettik a' Kurir' taksáját fizetni, tselekedhetik, csak hogy öt annyival fizessék; minthogy a' kassában még Aprilis végéig a' tízeseket beadhatjuk, az ötösöknek pedig a' Fel. séges rendelések szerint még a' jövő Januárus végéig vásárlás' dolgában is hasznokat vehetjük.

Mi valamint eddig mindenkor, úgy ezután is a' leg válogatottabb újságokkal kívánunk tisztelt Olvasóinknak szolgálni. Béts városa, mint minden nevezetesebb történeteknek kútfeje, elegendő alkalmatosságot ad arra mi nekünk, és mivel a' külföldi újságok a' Bétsi fő Postahívatához hamarább megérkeznek, mint Magy. Hazánkba akármelly más helyre: ezekkel is hamarább szolgálhatunk mint mások, és csak ez is eléggé ajánlhatja tisztelt Olvasóinknak a' Magy. Kurirt minden más újságlevelek felett.

A' Kurir' Írói.